

Egyek Krisztus Jézusban

Kulcsvers: „Nincs zsidó, sem görög, nincs szolga, sem szabad, nincs férfi, sem nő, mert mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban.”
Galata 3:28

Kiválasztott igeszakasz:
Galata 3:24-29

Amikor Jézus először elküldte tanítványait, hogy hirdessék a mennyek országát, arra utasította őket, hogy kizárólag „Izráel házának elveszett juhaihoz” menjenek (Máté 10:5-7). Ez összhangban volt azzal a ténnyel, hogy Izráel még mindig Isten szövetséges népe volt, bár ez hamarosan megváltozott. A mai kiválasztott igeszakaszban Pál elmagyarázza, mit kellett volna felismerniük azoknak az izraelitáknak, akik a törvényi szövetség keretében kerestek útmutatást: „A törvény a mi tanítónk volt, hogy Krisztushoz vezessen minket, hogy hit által igazuljunk meg. De miután eljött a hit, már nem vagyunk a tanító alatt.” Galata 3:24,25

A mai kulcsvers Pál kijelentése, hogy a Mózes törvénye alatt korábban létező minden megkülönböztetés most megszűnt, mivel Jézus „mindenkiért” meghalt váltságul (1 Timóteus 2:5,6). Ennek eredményeként mindenki, akinek „füle volt a hallásra”, Krisztushoz jöhetett (Márk 4:9). A keresztyén Isten szemében most már új teremtményként állt. (2 Korinthus 5:17). Az evangélium mindenki számára ingyenes volt, és az

egyén helyzete Isten szemében az volt, mint Krisztus testének tagja: „Ha Krisztushoz tartoztok, akkor valóban Ábrahám igazi leszármazottai vagytok, és az ígélet beteljesülésének örökösei.” Galata 3:29

A zsidóknak nem szabadott azt gondolniuk, hogy a nemzetüknek a múltban megadott kegyelem előnyös helyzetet biztosít számukra a keresztény testvériségben. Hasonlóképpen, a pogányoknak sem szabadott azt gondolniuk, hogy mivel a zsidók, mint nemzet, elvesztették a Törvényi Szövetség alapján korábban élvezett kegyelmet, ezért az Úr szemében egyénileg is hátrányos helyzetbe kerültek. Mindkettőnek tudnia kellett, hogy Isten ezentúl figyelmen kívül hagyja természetes etnikai különbségeiket, és mindegyiket, zsidót és pogányt egyaránt, hűségük szerint jutalmazza, mint „Krisztus testének” tagjait. 1 Korinthus 12:12,13

A szolgák tartása szabályozott intézmény volt Izraelben, és Pál idején is még gyakorolták. Pál nem azt mondja, hogy a Krisztus testének tagjává vált szolga szabadon figyelmen kívül hagyhatja gazdája kívánságait. Inkább azt mondja, hogy az Úr megáldhatja a szolgát, mintha ő „szabad ember” lenne Krisztusban. (1 Korinthus 7:21,22). Bizonyos szempontból a szolgai helyzet kedvezőbb volt a mennyei királyságban való részesedéshez szükséges alázatosság eléréséhez, mint a gazda helyzete. Mindazonáltal a rabszolgának tudnia kellett, hogy az Úr nem vette figyelembe földi helyzetét a mennyei reménységét illetően.

Bár a zsidó nők gyakran több szabadságot élveztek, mint más ősi kultúrákban, Izrael patriarchális törvényei elsősorban a háztartási körre korlátozták

őket, ahol a gyermeknevelés és a háztartás vezetése volt a feladatuk. A papság kizárta őket, és néhány figyelemre méltó kivételtől eltekintve () csak korlátozottan léphettek be a templomba. Pál most kijelenti, hogy ezek a patriarchális törvények már nem vonatkoznak „azokra, akik Krisztus Jézusban hisznek”. Galata 3:26

Örülünk, hogy kiváltságunk van az evangéliumot mindenkivel megosztani. Legyünk hűek Jézus nagy megbízatásához, hogy az „evangéliumot a királyságról” hirdessük tanúként az egész világon. Máté 24:14